

Dokument z posiedzenia

B8-0173/2017

22.2.2017

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie pytania wymagającego odpowiedzi ustnej B8-1820/2016

zgodnie z art. 128 ust. 5 Regulaminu

w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (2016/2986(RSP))

Claude Moraes

w imieniu Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (2016/2986(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 539/2001¹, w szczególności jego art. 1 ust. 4 („mechanizm wzajemności”),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2016 r. zatytułowany „Aktualna sytuacja i możliwe dalsze działania w odniesieniu do braku wzajemności ze strony niektórych państw trzecich w dziedzinie polityki wizowej” (COM(2016)0221),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lipca 2016 r. zatytułowany „Aktualna sytuacja i możliwe dalsze działania w odniesieniu do braku wzajemności ze strony niektórych państw trzecich w dziedzinie polityki wizowej (Działania następcze związane z komunikatem z 12 kwietnia)” (COM(2016)0481),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 grudnia 2016 r. zatytułowany „Aktualna sytuacja i przyszłe działania w odniesieniu do braku wzajemności z niektórymi państwami trzecimi w dziedzinie polityki wizowej (w następstwie komunikatu z 12 kwietnia)” (COM(2016)0816),
 - uwzględniając art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 80, art. 265 i art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając debatę na temat obowiązków w zakresie wzajemności wizowej z dnia 14 grudnia 2016 r., która odbyła się w Strasburgu,
 - uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia 539/01 (O-000142/2016 – B8-1820/2016),
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kryterium wzajemności wizowej jako jedno z kryteriów polityki wizowej UE w ogólnie przyjętym rozumieniu oznacza, że obywatele UE podróżujący do państwa trzeciego powinni podlegać takim samym warunkom jak obywatele tego państwa trzeciego podróżujący do UE;
- B. mając na uwadze, że celem mechanizmu wzajemności wizowej jest osiągnięcie takiej wzajemności wizowej; mając na uwadze, że polityka wizowa UE zabrania poszczególnym państwom członkowskim wprowadzania wymogu wizowego wobec

¹ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

obywateli państwa trzeciego, jeżeli państwo to jest wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (państwa, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego podczas pobytu krótkoterminowego);

- C. mając na uwadze, że mechanizm wzajemności został zmieniony w 2013 r. z udziałem Parlamentu jako współprawodawcy, ponieważ wymagał dostosowania ze względu na wejście w życie Traktatu z Lizbony i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie wtórnej podstawy prawnej oraz „aby przewidywał odpowiedź Unii stanowiącą wyraz solidarności w przypadku gdy państwo trzecie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli co najmniej jednego państwa członkowskiego” (motyw 1 rozporządzenia (UE) nr 1289/2013);
- D. mając na uwadze, że mechanizm wzajemności ustanawia procedurę, której punktem wyjścia jest sytuacja braku wzajemności wraz z precyzyjnym harmonogramem i działaniami do podjęcia w celu zakończenia sytuacji braku wzajemności; mając na uwadze, że naturalną konsekwencją tego mechanizmu jest przyjmowanie coraz ostrzejszych środków wobec danego państwa trzeciego, w tym ostatecznie zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli danego państwa trzeciego („drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności”);
- E. mając na uwadze, że „[w] celu zapewnienia odpowiedniego zaangażowania Parlamentu Europejskiego i Rady w drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności, z uwagi na szczególnie delikatną politycznie kwestię zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 oraz jej horyzontalne konsekwencje dla państw członkowskich, państw stowarzyszonych ze strefą Schengen oraz dla samej Unii, w szczególności w ich stosunkach zewnętrznych i w ogólnym funkcjonowaniu strefy Schengen, [przekazano] Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do niektórych elementów mechanizmu wzajemności”, w tym zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli danego państwa trzeciego;
- F. mając na uwadze, że „Parlament Europejski lub Rada może zdecydować o odwołaniu przekazanych uprawnień” (art. 290 ust. 2 lit. a) TFUE);
- G. mając na uwadze, że „akt delegowany może wejść w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie przewidzianym przez akt prawodawczy” (art. 290 ust. 2 lit. b) TFUE);
- H. mając na uwadze, że Komisja zakwestionowała wybór aktów delegowanych na drugim etapie stosowania mechanizmu wzajemności przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że Trybunał stwierdził jednak, że prawodawca postąpił właściwie (sprawa C-88/14);
- I. mając na uwadze, że mechanizm ten jasno określa zatem obowiązki i uprawnienia Parlamentu i Rady oraz Komisji na różnych etapach stosowania mechanizmu wzajemności;
- 1. uważa, że Komisja jest prawnie zobowiązana do przyjęcia aktu delegowanego –

tymczasowo zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli państw trzecich, które nie zniosły obowiązku wizowego wobec obywateli niektórych państw członkowskich – w ciągu 24 miesięcy od daty publikacji odnośnych powiadomień, który to termin upłynął w dniu 12 kwietnia 2016 r.;

2. wzywa Komisję, aby na podstawie art. 265 TFUE przyjęła wymagany akt delegowany najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od daty przyjęcia niniejszej rezolucji;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie Europejskiej, Radzie i parlamentom narodowym.